

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΟΥΤΕ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ
ΕΛΕΓΧΘΟΥΝ, ΟΥΤΕ ΝΑ ΕΓΚΛΩΒΙΣΤΟΥΝ ΣΕ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ.
ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΕΣ
ΥΠΟΤΑΓΗΣ, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΕΣ**

ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ...

Η περίοδος που διανύουμε σίγουρα δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η πλέον ευνοϊκή για την υλοποίηση των ανθρωπίνων σχεδιασμών του κράτους, σε βάρος της κοινωνίας. Τα εξουσιαστικά καθάρματα και οι αυλικοί τους, ξέρουν πολύ καλά ότι τα πολιτικά τους τεχνάσματα και οι υποσχέσεις που απλόχερα μοιράζουν στους καταπιεσμένους, ελάχιστους, μπορούν πλέον να συγκινήσουν. Άλλωστε η απέχθεια της κοινωνίας, για τα κόμματα και τις νεολαίες τους, για τα συνδικάτα και την κάθε είδους πολιτική, είναι ένα γεγονός όχι απλά υπαρκτό, αλλά και συνεχώς αυξανόμενο. Οι κοινωνικές αναταραχές, οι συγκρούσεις και εξεγέρσεις των τελευταίων χρόνων, από μαθητές, φυλακισμένους, συνταξιούχους, αγρότες, αναρχικούς και άλλα κοινωνικά κομμάτια, έχουν προ πολλού προδιαγράψει για τους κρατιστές, έναν ορίζοντα ανεξέλεκτων κοινωνικών δραστηριοποιήσεων.

Για αυτό το λόγο οι εκάστοτε διαχειριστές της εξουσίας, αντιλαμβανόμενοι πολύ καλά την διαγραφόμενη κοινωνική πραγματικότητα και τις συνεχείς ρωγμές που δημιουργούνται στα τοιχώματα της "κοινωνικής ειρήνης", δεν παύουν ούτε στιγμή να μηχανεύονται νέους τρόπους, για να καθυποτάξουν και να καθηλώσουν τους ανθρώπους, στην παγίδα της νομιμότητας, της αδιαφορίας, και του εφησυχασμού. Ένας από τους τρόπους αυτούς όπως πολύ πρόσφατα είδαμε, είναι και η απόψη των εκλογών. Ο συγκεκριμένος θεσμός, -ούτε στην προκειμένη περίπτωση ούτε βέβαια σε καμιά άλλη- δεν έδωσε καμία απολύτως λύση στα αδιέξοδα της κοινωνίας. Δεν έλυσε τα μύρια προβλήματα όλων όσων καθημερινά στενάζουν από τις συνέπειες της ύπαρξης του κράτους και των θεσμών του, ούτε άμβλυσε στο ελάχιστο την πολύμορφη καθημερινή εξαθλίωση των ανθρώπων.

Αντίθετα. Όλοι όσοι, εγκλωβισμένοι στις δημοκρατικές αυταπάτες σύρθηκαν στις κάλπες, άναψαν το πράσινο φως στους κρατιστές, προκειμένου να εντείνουν την ληστική τους επιδρομή, μέσα από το ψέμα της "ανθρώπινης της εθνικής οικονομίας" και να εντατικοποιήσουν ακόμα περισσότερο την καθημερινή καταπίεση και εκμετάλλευση. Αυτή τη στιγμή, όπου η αμφισβήτηση και η αγανάκτηση της κοινωνίας, απέναντι στο κράτος και τους θεσμούς του, παίρνει ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις, αναγκάζοντας το κράτος να προβαίνει σε κινήσεις με σκοπό τη διατήρηση της ίδιας της ύπαρξής του. Χρησιμοποιούν νέα κόμματα και "καθαρούς" πολιτικούς (όπως έχουν κάνει και στο παρελθόν) προκειμένου να αναβαθμιστούν οι θεσμοί και μηχανισμοί τους και να ανακτήσει το κράτος και η πολιτική, την συνεχώς φθίνουσα αξιοπιστία τους. Παράλληλα προκειμένου να αποπροσανατολίσουν

και να τρομοκρατήσουν τους ανθρώπους, συνεχίζουν να καλλιεργούν τον "φόβο του πολέμου", περνώντας από την "ελληνικότητα της Μακεδονίας", στην υπεράσπιση κάποιων βράχων στο Αιγαίο. Μη ξεχνάμε ότι ένα κράτος που προσπαθεί ν' ανορθώσει την οικονομία του ΔΕΝ κάνει πόλεμο, γιατί απλά ο πόλεμος κοστίζει... Κι όπως κάθε χρόνο έτσι και αυτές τις μέρες, δεν ξεχνά-

νε να τονίσουν, το παραμύθι της ανωτερότητας της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, εναντίον της δικτατορίας, που δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος.

Όλα αυτά βέβαια υλοποιούνται με την αμέριστη συμπαράσταση των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης, που δεν διστάζουν να κάνουν την μέρα-νύχτα, προκειμένου να δικαιω-νίσουν την ύπαρξη του κράτους και των θεσμών του. Εκτός από τα ΜΜΕ, κυρίαρχο ρόλο στη χειραγώ-γηση και στον κατευνασμό των εξε-γερτικών διαθέσεων των καταπιε-σμένων, θα συνεχίζουν να παίζουν τα διάφορα δεκανίκια του κράτους, (ΕΦΕΕ, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΠΑΣΕΓΕΣ κ.α) που μαζί με τα αποβράσματα του αριστερισμού, θα προσπαθή-σουν να συμπληρώσουν τα κενά της

εξουσίας. ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΡΕΜΟΥΝ, γιατί όπως οι αγωνιζόμενοι, έτσι και αυτοί, έχουν μνήμη. Θυμούνται πολύ καλά τις συνεχείς εξεγέρσεις των κρα-τουμένων στις φυλακές, την εξέγερση δεκάδων χιλιάδων καταπιεσμένων τον Γενάρη του 91, τις συγκρούσεις στον Βοτανικό τον Αύγουστο του 92, την εξέ-γερση του πολυτεχνείου 95, την αντίσταση των κατοίκων της Ολυμπιάδας και τόσες άλλες συγκρουσιακές καταστάσεις, που κάνουν τα θεμέλια της κυριαρ-χίας τους να τρίζουν. Οι εκμεταλλευόμενοι δεν έχουν κανένα λόγο, να συμμε-τέχουν στα πολιτικά παιχνίδια των εξουσιαστών. Αντίθετα, αν αναλογιστούν ποιος είναι ο πραγματικός υπεύθυνος, για την μιζέρια και την εξαθλίωση στην οποία είναι βυθισμένη η κοινωνία, θα βρουν πολλούς λόγους να αυτοορ-

γανωθούν, να φύσουν στη πράξη τις διάφορες κρατιστικές αυταπάτες και να απαντήσουν με νέες εξεγέρσεις στην συνεχιζόμενη κρατική επίθεση. Μακριά από τα έδρανα του κοινοβουλίου, τα υπουργικά γραφεία και τα συνδικαλιστικά σωματεία, οι άνθρωποι μπορούν να αγωνιστούν, στους δρόμους στις πλατείες και στις φυλακές, όχι για τον εκσυγχρονισμό της εξαθλίωσης, αλλά για το ίδιο το δικαίωμα στη ζωή, που δεν περνάει μέσα από νόμους και θεσμούς, αλλά μέσα από την ολοκληρωτική και αμετάκλητη καταστροφή του κράτους και των καθαρμάτων που το αποτελούν. Η αγανάκτηση της κοινωνίας, μπορεί και πρέπει να μετατραπεί σε ένα ποτάμι ΟΡΓΗΣ, που στο πέρασμά του θα σαρώσει τα ανθρωποειδή που καθημερινά ρημάζουν τις ζωές μας.

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΤΟΥ. ΑΓΩΝΕΣ ΒΙΑΙΟΙ-ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.**

ΑΘΗΝΑ 15-11-1996

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ "ΑΚΟΜΑ
ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ"**